

НАЦИОНАЛЕН АКАДЕМИЧЕН ТЕАТЪР "ИВАН ВАЗОВ"

ЗАСЕДАНИЕ НА ХУДОЖЕСТВЕНИЯ СЪВЕТ

ОБСЪЖДАНЕ ДЕКОРАТИВНОТО ОФОРМЛЕНИЕ И КОСТИЮМИТЕ

НА СПЕКТАКЪЛА "ПОД ИГОТО"

Автори: Стефан Савов, Венера Наследникова,
Екатерина Йнева

София, 21 април 1981 г.

СЪДЪРЖАНИЕ:

стр.

ОТКРИВАНЕ – Чавдар Добрев	3
РАЗЯСНЕНИЯ ОТ АВТОРИТЕ:	
Филип Филипов	3, 22
Степан Савев	5, 18
Венера Наследникова	13
ИЗКАЗВАНИЯ:	
Георги Черкелов	14
Славка Славсва	14
Таня Масалитинова	15
Васил Стойчев	16
Мирчо Доксов	18
Майор Дражев	19
Кирил Неделчев	19
ЗАКЛЮЧЕНИЕ – Чавдар Добрев	24

НАЦИОНАЛЕН АКАДЕМИЧЕН ТЕАТЪР "ИВАН ВАЗОВ"

ЗАСЕДАНИЕ НА ХУДОЖЕСТВЕНИЯ СЪВЕТ

ОБСЪЖДАНЕ НА ДЕКОРАТИВНОТО ОФОРМЛЕНИЕ И КОСТЮМИТЕ

НА СПЕКТАКЪЛА "ПОД ИГТО"

София, 21 април 1981 година

/ 13.05 ч./

ПРЕДС. ЧАВДАР ДОБРЕВ /главен драматург на театъра/:

Другари, днешното заседание на Художествения съвет е посветено на разглеждане декоративното оформление на спектакъла "Под игто" и на костюмите – автори: Стефан Савев, Венера Наследникова и Екатерина Енева. Това е, така да се каже, последният етап преди премиерата.

Навам думата на проф. Филипов.

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Скъпи приятели от Художествения съвет, ние сме всъщност на един колкото делови, толкова и тържествен момент в нашата работа, тъй като поставянето на "Под игто" е един по-особен момент от живота на Националния театър не само

зашто той е на името на дядо Вазов, но защото Вазов е един патриарх на нашата литература, на нашия духовен живот и защото "Под игото" е едно евангелие на нашия народ.

Ние с голям с уважение се отнесохме към задачата. А кой сме "ние"? – Това съм аз като постановчик и съавторите на спектакъла: Стефан Савов – любим мой приятел и художник, Венера Наследникова – един художник, с която аз често се срещам в нашата взаимна творческа работа, и поканихме художничката Екатерина Енева да бъде проектант на мебелите и на реквизита, тъй като те не са една по-особена част, а адне част, която със всите детайли доформя това, което сценографът, художникът по костюмите и режисьора са направили, доформя атмосферата и климата, в която актьорите трябва да живеят, докосвайки се до мебелите и реквизита да дадат един цялостен и по-ярък характер на всите образи.

Аз трябва да кажа, че на мене ми помогат още неизменните Минка Дслапчиева и София Каракашева, а привлякохме и Феди – Феодор Траянов като асистент, тъй като ще има извънредна много координация на нещата.

Към съавторите на спектакъла трябва да отбележа и композитора Стефан Йрагостинов, който съществува днеска.

Аз доста отдавна раздадох сценическия вариант или така наречения драматически сценарий на членовете на Художествения съвет с молба да го прочетат. В него има малко разсчителство, има малко дебелини, които ние сега в процеса на работата съкращаваме, съкращаваме, съкращаваме и стягаме.

Как беше основното, което ние искахме със съавторите на спектакъла като сценография, като костюми и като мебели и реквизит да присъствува? – Искахме да дадат една вирчна, жизнена представа за живота на българите през това време – разбира се

опостизирана, разбира се обобщена и същевременно да може тези 21 епизода да бъдат разиграни в продължение на три часа без прекъсване; като кинокартина да преминават през сцената, без да затрудняват възприятието и, дай боже, съпричастието на зрителите към спектакъла.

Макетът е малък. Последната в това осветление и при тази му големина той не изразява снова майсторство и талантливо пресъздаване, според мене, на атмосферата, на обстановката и на всичко снова, което сега Стефан ще ви разкрие, като покаже различните обстановки и ги допълни със свои обяснения.

Аз бих помислил първо да разгледаме декора и след това да минем към костюма.

ПРЕДС. ЧАВдар ДОЕРЕВ: Да, може и така. Има думата Стефан Савов.

СТЕФАН САВОВ:

Това, което виждате тук, е в мащаб 1:50, т.е. върху грундриса на театъра съм работил, за да бъдат нещата точни. Смятам, че грундрият е абсолютно точен и всичко е вмествено, като е взета предвид архитектурната същност на сцената с всичките й, така да се каже, технически помагала.

Това са основните компоненти на спектакъла: авансцената, на трета кола – постройка на две къщи, едното е манастир, другото е сбикновена чорбаджийска къща; и една кула-камбанария. И, разбира се, един заден терен, пластичен, който постоянно седи на ариерколата, на задната кола, която е събрала, т.е. трите коли са събрани в едно, блокирани.

С раздвижването или разместяването на колите и с малки парчета, на някои места по-големи, другаде по-малки, ние на базата на гърба, т.е. на трета кола, и авансцената съвместяване на това, което поднасяме към зрител на първа и втора кола,

обсъбяваме всичките картини така да се каже без антракти, без никакво времетраене между едното и другото действие, да можем да издържим на ритъма и да издържим да влезем в сроковете в максимум тричасовото представяне на целия спектакъл, който се състои от 20 картини – 11 в първо действие и 9 във второ действие.

Ще ви покажа принципа. Печва писата с така наречения Пролог – в драматизацията е озаглавен "чулките". Ние го наричаме Пролог – малко по-неопределено. Това е створено и зрителят влиза при туй положение /сочи по макета/. Когато се створи завесата, имаме това положение – само камбанариата. Вероятно там ще имаме някакви тъжни, миньорни камбани...

Веднага минаваме на къщата на чорбаджи Марко, като от чига става изтегляне. Тук имаме само една чешма, която е построена; разбира се, предварително. Става тута един изтегляне на тази кола, същевременно от чига пада отгоре една лозница. Заедно с влизането на тази кола тук е обособен реквизитът за вечерята и първо придвижване на тая кола, която прави къщата на чорбаджи Марко.

Тук е построена воденицата, която се комбинира заедно с кулата. Тя е на посещните чиги, които имаме в джобовете. Просто се пуска дслу, това не мърда – кулата, това се вдига на чигата обратно нагоре и с един движение насам идва и поднася воденицата за зрителя, като това нещо също се изтегля вече и идва на предишното си място. Но време на играта на воденицата строиме едно малко декоративно парче, което вероятно е предварително направено, също предполагам, че то ще стои тук горе на чигите.

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Ние съжаляваме, че нямаме снимки на различните обстановки...

СТЕФАН САВОВ: Механиката е почти същата: изтегля се

това, влиза манастирът, като става едно припасване, логична връзка между горната стълба – т.е. влизанията може би /това е разбира се режисърски момент/ ще дойдат от тука, по горната стълба, ще слязат и ще влязат в тия коридор, за да може от тук да влязат в килията на Викенти.

Отварям една скоба: тука това е параван за евентуално скрит човек, който да коптира и разкоптира колите и може би ще трябва там постоянно да присъствува, ще видим, това ще го покаже самата техника на сцената.

По този начин ние връзваме активно и третата кола – манастира. т.е. самият архитектурен детайл ще върже единство с другото.

След това имаме градината на чорбаджи Йордан. Гледано от тука, имаме една лека постройка на едни миндерльци.

От тука става изтеглянето, влиза това и тази къща слизя, като пак става едно припасване: входът към горната стълба от тук нагоре пасва с прохода между миндерльците. Т.е. картината "При чорбаджи Йордан" се изнася на двора, не се прави в интериор.

Имаме "Около воденицата". От тук – имаме само едно дърво, което се слага – с движение един път това идва до тука някъде, това идва до тука, като това се изтегля при туй положение. Както знаете в картината "Около воденицата" три от действуващите лица са от манастира. Правим едно леко известване. "Около воденицата" звучи малко условно. В момента впечатлението може би ще бъде някъде около воденицата и манастира.

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Прескачай училището и покажи Ганковото кафе.

СТЕФАН САВОВ: Ще събркам колите, защото го няма.

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Няма го, няма какво да показваш. Пре-

скажай го.

СТЕФАН САВОВ: Особеността при строенето на Ганковото кафене е тази, че имаме предварително построена стаята на Рада. Вътре предварително е наредена цялата стая и тук имаме един парапет, който засича – това всичкото е на втора кола. А на първа кола предварително е влязло Ганковото кафене. Тук имаме реквизит няколко маси и вероятно по-дребен реквизит, ще видим точно какъв. Но механиката е същата. Защо? За да спечелиме време и да можеме да сместиме картина "При Рада", когато колите са в далено положение. Иначе става едно затлачване.

Ганкиното кафене се изтегля, като малко преди това е затворен този капак. Това е створено, това идва от тук и като изтеглим Ганкиното кафене, остава фактически Радината стая, която е построена предварително.

Ето я Радината стая. Вътре е оборудвана цялата. Тук има една маса, тук също имаме една маса, която евентуално ще се изнесе по-напред за самата клетва – ще видим как точно ще стане.

И стиваме вече към финала на първо действие. Тази кола си стои тук, тази е изтеглена до края. Имаме едно въртене на собствен кръг – не на кръга, който има сцената на театъра, – отгоре от чига вкарваме едно таванче, тук има една плоска, която се слага предварително, има време за това нещо, изчислено е. Манипулатиите стават единсвременно...

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Всичко става в движение като кинокартина. Тези неща, които са направени в движение, са свързани с един хор кукузели, които пеят в църквата, пеят в манастира, пеят на рождения ден на чербаджи Бордан. Всичко това е свързано с действие, всичко тези промени стават съвсем естествено, съвсем плавно като в картина, те никак не са механични, както тук Стефан ви разясни.

След "В църквата"...

СТЕФАН САВОВ: От колата влиза едно амбонче...

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Има тук наредени места за сядане в църквата, както се сядат, те си идват нормално, столове – и се разиграват нещата.

Това е последната картина.

Аз искам Стефан да си почине малко и да ми нареди двете къщи и камбанарията – и това да мине на заден план, като обрнеш статъка обратно "В църквата".

Имаме четири постоянни елемента, колеги: това са двете портални места на авансцената, един обобщен калкан, който стои през цялото време и който може да бъде като част към всяка картина и една врата от дясната страна на авансцената с един стъпала. Това е постоянен елемент. Също така постоянно е и тази камбанария, която е метафора и символ и която от 20-те картини участвува в 12, тя ще бие на църковните молебени, тя ще бие на тревсга при въстанието, тя ще бие и тогава, когато в действието преминава и участвува всичко съсва, когато е народни сбички.

Също така това е постоянно елемент, който като фон на къщи би могъл да ни служи като за къщата на чербаджи Марко, така за къщата на чербаджи Йордан...

И другият постоянно елемент е Балканът – закрилник на тези, които съюват, които ще въстават и които ще загинат.

В началото имаме образа на Майка България – ето тук на втора кола, с посичането на детето от турците и с посичането на Петър Овчаров, който преминава чрез интермедиите за движението на колите – веднаж той преминава, веднаж бягалите хора, които се спасяват от гибелта на революцията, където се

вижда обратната страна на едно наречено въстание, където неуспялата революция е изтласкала на повърхността изчадията, така да се каже, на неуспеха – това са издайствата, предателствата, проклинанията по тези, които са започнали тази борба, за да може във финала на тази картина – с това започваме и с това завършваме – да покажем апoteоза: след погрома на революцията, след тези, които се разкрайват и обвиняват тези, които са ги повели, се явяват светците – всички паднали в името на свободата с Бестевата молитва; ето тук те ще бъдат построени и ще се образува един апостесъз.

Така че има четири постоянни елемента: първият, вторият третият и четвъртият – Европа, това е метафората, и това е метафората. Останалото дава климат и атмосфера за всички тези установки, за които Стефан говори.

Когато става въпрос за преливанията, трябва да знаят колегите от Художествения съвет, че техниката се изгубва, тя не съществува, тя не бива да се вижда. И всичко става много плавно. Защото животът на сцената с хората продължава. Между Пролсга и I картина "Чорбаджи Маркос" – това са кинският тропот, това са зурлите и тъпаните и турците, които настъпват и гонят чорбаджите. И когато последните турци от тук се отличат, тогава вече къщата на чорбаджи Маркос е доспа, защото тези турци, за които ставаше дума, са слезли дслу, излезли са и започва "Чорбаджи Маркос". Софата – човекът, които говори за идеологията на исламизма /или религията/, както искате, това е идеология, това са две обществени системи, които са в състро стълкновение, може да се каже и класово стълкновение/ и завършваме с вечерята и молитвата на чорбаджи Маркос. От молитвата на Софата, които е тук на високо, до молитвата на чорбаджи Маркос

механичес движение няма. Между Чорбаджи Марко и воденицата тъва са пак турските заптиета, кито са обградили къщата на чорбаджи Марко и тогава, когато те викат "Дур!", "Дур!" и той им казва "Преградете му пътя" – тези, кито са тука, дават възможност да стане движението и да дойде воденицата... И т.н. Аз не искам навсякъде да ви казвам как става, но трябва да знаете, че в действие стават тези промени с непрекъснато живи хора на сцената.

Ако става дума за принцип, той е същият принцип, който аз съм използвал и в "За честта на пагона", само че тука е много по-действен и с много текст на места /като казвам "много", тъва значи реплика, две най-много три/ от самия дядо Вазов ест "Под игост".

Затова моля Стефан да нареди сега втората част и то "Зли дол", не "Зелената кесия", защото се разбра механизъмът какъв е, принципът е ясен; да нареди "Зли дол", като каже къде какви каруци ще има, къде ще има черешово трпче, откъде има проход, за да се качат на планината, откъде може да се слезе...

Ето тъва е Зли дол. Откъде може да се минава, Стефане?

СТЕФАН САВОВ: От тук.

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Къде ще има каруци?

СТЕФАН САВОВ: Тука ще има една, тука може още една...

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Може и трета.

СТЕФАН САВОВ: Тука вероятно ще има наградени плетища с чували – тези каруци иссят чuvали...

ФИЛИП ФИЛИПОВ: За укрепленията чuvали.

СТЕФАН САВОВ: Четири прохода имаме на този терен.

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Покажи сега обстановката на "Калчс Букчето".

Когато аз обяснявам, че техника няма да се вижда, на

приказки може да изглежда, че много лесно става това. Аз на специалистите под ръководството на Стефан им давам възможност не 5, не 10, а 15 дни да си гравират това нещо. Ние сме вземали мерки, имаше комисия, ходи дслу и гледа колите, всичко е в изправност, спирачките са в изправност, всичко ще може да стане лек артис, ако всеки бъде на мястото си. Това е изпробвано.

Ето, това е "Калчо Букчето"

СТЕФАН САВОВ: Тук това цялост е пълно с каци...

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Ex, пълно не, но две каци поне ще има, ще има топчета едно-две, ще има материал за топчета, кито се правят и т.н.

Обясни сега другата картина - "Укреплението".

СТЕФАН САВОВ: Това е първото укрепление. От тук имаме едно изтегляне на този терен до тук - с всичко, кито си е по него. В момента, докато се е играла картина "Отстъплението", тези покриви се свалят /те са направени от лек материал/, демонтират се и някои от директите на горните етажи леко се разкривяват.

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Тъй като тези картини вече няма да се играят.

СТЕФАН САВОВ: Вдигат се покривите, разкривяват се, вадят се прозорците, кито са на вложки и стават като дупки. Имаме едно леко изтегляне на този терен, влизане на двете къщи...

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Но те вече нямат своите покриви.

СТЕФАН САВОВ: ...като разрушени къщи.

ФИЛИП ФИЛИПОВ: ...съборени къщи.

СТЕФАН САВОВ: И тук се играе картината "Госун бей".

ФИЛИП ФИЛИПОВ: След това пак имаме укреплението, ето то тук.

СТЕФАН САВОВ: След това имаме вече самият "Есй".

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Това е вече по-надалече.

СТЕФАН САВОВ: Това вече не идва обратно. Този пад съставя - той допринася за пластичността, начупване на картината и в нейната дълбоочина.

ФИЛИП ФИЛИПОВ: След това имаме "Запустялата воденица".

СТЕФАН САВОВ: Това е на тези коли.

ФИЛИП ФИЛИПОВ: От тука се изкачват хора - това е Погромът - и търсят планината, бягат към планината от запустялата воденица тези, които проклинат въстанието, тези, които се разкяват и говорят за издействата, които са направили.

Като мине тази интермедия от две минути /през това време стават тия неща, за които споменахме/, започва картината "Запустялата воденица" с Есичо Огнянов, Рада и Соколов, тяхната геройска смърт и финалът е "Епилогът". В действие това ще се придвижи напред и тука ще бъдат всички светци. Тука ще бъде направен декорът от Стефан.

Разбира се тука още не са влезли усилията на Екатерина Енева що се отнася до мебела и до реквизита - тя е проектиант на тия неща.

Благодаря за вниманието ви.

ПРЕДС.ЧАВДАР ДОБРЕВ: Да чуем и за костюмите и изказванията да станат върху двете неща.

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Добре, добре.

ВЕНЕРА НАСЛЕДНИКОВА:

Това е Марийка във воденицата.

Марковата майка.

Михалаки Алафрангата...

/Обяснява нататък рисунките/

Това е Рада в три нейни костюма с децата. Аз децата ги

търсих като светли пастелни меки петна, като един светъл лек букет около Рада.

Това е поп Ставри, а това е стец Ната наил с пушката, когато стреля...

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Не всички костюми са направени също.

Ние търсихме да направим едни костюми, с които както по романа, така и в нашите представи, трябва да изглеждат хората от тази епоха в съези цветове, които да допълват този декор, който им дава възможност лесно, хубаво и приятно да живеят в него.

ПРЕДС.ЧАВДАР ДОБРЕВ: Колеги, чухте съясненията към проектите. Имате думата.

ГЕОРГИ ЧЕРКЕЛОВ: Това според мене е най-добристо, което може да се направи в декора и костюма, може би.

Преши всичко искам да кажа за репението на сценографията. Макар че художникът ми е приятел, но аз писках все пак да видя какво прави. И все си мислех как ще си счупи главата в тази работа – но не ст сеир де, а ст съпричастие. Но работата е решена напътна много хитро и много внушително. Дори при несъвършенствата на обслужването – работата е до прецизност на изпълнението, – аз виждам една осигуровка, така че дори шумът от премените не би могъл да смути спектакъла, осигурява се едно темпо на преходите при един стремителен ритъм на такса едно голямо платно, каквото представлява този спектакъл.

На добър час! Много е хубаво.

СЛАВКА СЛАВОВА: По дух и атмосфера на романа "Под игото" намирам, че декорът е чудесен. Но как ще бъде музикална, кич не ми е ясно, не го виждам. Но – на добър час!

ФИЛИП ФИЛИПОВ: От какво по-теснис се бе єпокоси?

СЛАВКА СЛАВОВА: Като знам колко по-проста е работата в "Последен срок" например и как не можаха да запомнят, не можаха да направят най-елементарни работи...

КИРИЛ НЕДЕЛЧЕВ: Двама различни художника...

СЛАВКА СЛАВОВА: Аз не говоря за това, думата ми е за техническото изпълнение. Там има най-прости работи, които не могат да ги запомнят.

КИРИЛ НЕДЕЛЧЕВ: Имате предвид манипулациите...

СЛАВКА СЛАВОВА: Именно, аз не говоря за изпълнението на декора, говоря за манипулацията с този декор – така, както другият художник ни я показва тук. Дано да стане и да може да се изпълни!

За костюмите. Както винаги, при Бенера няма грешка в костюмите. Аз сама един ден искала да я запитам: като цветовете тези деца скосле Рада много ми харесват – точно, както казахте: като цветя. Но не знам, повече сукманчета ли ми се иска да има вътре между тези деца. Изведнаж като че ли друга спира стават тези деца.

• • • • • : Може да промъкне някое по-бедно дете.

СЛАВКА СЛАВОВА: На добър час ви пожелавам. И най-много ви пожелавам "На добър час" в манипулацията с декора! Там съм много голям скептик и пессимист.

ТАНЯ МАСАЛИТИНОВА: На мене много ми харесва това, че декорът е изцяло от дърво – предполагам, че това е дърво.

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Да, главно.

ТАНЯ МАСАЛИТИНОВА: И дано да не се появят пак тия странини железа – огромни и тежки. Това дърво много добре действува като излъчване, много е топъл, много хубав материал е за сценичен декор. И в този дървен подиум има много стил, много

атмосфера, много ми харесва.

Аз също имам спасенията, които сподели Славка Славсва. Играем "Чудаци", например, където нищо особено няма като трудно е много комплис е решението, но вече на два пъти спускахме завеса, защото нещо не тръгва, нещо не пасва, нещо става. А това винаги много лошо се отразява на актьора. И бих си позволила да дам един съвет /понеже и аз съм режисьор малко/ – просто време тези неща да ги упражните, не ги оставяйте за края, да дебнат хората никакъв тренинг. Макар и с маркирани неща, но те трябва да дебнат рефлекса да правят тези неща. Защото у нас обикновено всичко започва от момента, от който се построя декорът и тогава и режисьорът няма време да се занимава много и с актьорите. А тука, колкото и да е спростен, колкото и да е премислено и пресметнато, е сложно, никак не е просто.

И дано да го изпълнят точно така, както е проектът – с тая хубава кафява топлина на дървост и с тези бели български къщи. И дано да няма много шарения. Това е просто много красиво, много е красиво. И хубаво е решен този Балкан отзад.

Костюмите също са много хубави, нормални, стилни. Дано да намерите за тях фактурата, защото най-старателното нещо са тези новички ушили костюмчета, както например беше в "Иван Кондарев" и ние обрнахме тогава внимание: скиталят не знам колко денонсиция Иван Тонев, не ял, не спал, не се е мил 30 денонощица, а беше като изваден от кутийка, с едни лъснати ботуши... Тези неща особено в тези сцени на "Под иглите", когато се бяга и т.н., трябва много добре да бъдат огледани.

Това исках да кажа.

ВАСИЛ СТОЙЧЕВ: Аз за първи път виждам, но съм много приятно изненадан от твоя решение на декора. Струва ми се, че той е великолепно стилизиран и счистен, като едновременно с

това и сцената е счистена, само с елементи, с които ще се играе, и дава много богата възможност за преливане на действията – това кое то вече се обясни. Аз се страхувах от това как толкова много картини ще могат да вървят, да преминават една след друга, но разковничето е намерено. Аз не смяtam, че има място за съпоставка с "Чудаци" или с някои други пиеси и не mi се струва, че това е по-трудно решение. Там трудността идваща от това, че имаше неща, наредени на кръг, и едновременни движения на кръга и колите, където те засичаха манипулацията с едновременни движения, от прекомерно натоварване на моторите и не знам какво. Тука имаме движение на колите изцяло, има възможност да се пренарежда сцената, докато вървят картините, да се разваля покрив и да остават изгорели къщи.

Едновременно с това дава много богата възможност за преливане на действието от картина в картина и то да става без спускане на завеса и прекъсване на действието, кое то много mi харесва като принцип на преливане на действието от една картина в друга.

Великолепно е според мене постижението на Стефан Савов като външение, като атмосфера и като богата възможност за много ...?... иране на сцени – това, кое то проф. Филипсов винаги прави в своите постановки.

Не смяtam, че има спасения откъм техниката, не виждам да е толкова сложно от техническа гледна точка. Това са събъдени движения на колите настрани и едновременно с това на задната кола напред и назад...

Костюмите изчилс ги приемам. Наследникъва винаги е правила много хубави костюми, подчертаващи качествата на актьорите, които ще играят.

Изцяло съм съгласен със Славка Славова за децата. Трябва

да има в училището така малко като виенски момичета, много е красиво като замисъл за цвят, за букет, но едновременно с това да има повече българско – може би сукманчета /не знам дали по съюза време точно дали са били сукманчета или нещо друго/ или нещо друго, но да се направят такива неща, които да обогатят картината с повече българска атмосфера.

И, трето, струва ми се, че Стоян Тодоров трябва да присъствува на това приемане на костюмите, защото мисля, че в нашия гардероб има много ценни неща, които не биха могли да се направят сега – елечета, сукманчета и други такива, които ги имаме горе като богатство, стари патинирани костюми, които винаги могат да се използват; а пък имаме и от старите постановки, които са играни, и предполагам, че отделни герои спокойно могат да се обличат от костюмите, които имаме горе.

СТЕФАН САВОВ: Мога ли само две думи да вметна по този повод? – Имаме една уговорка с др. Филипов за картина "В конака". Тя е изцяло издържана в зелено, т.е. леко хиперболизирана. И като контрапункт идва училището също леко хиперболизирано. Т.е. дали има тук място чисто битовият костюм – това, което казвате – е под въпрос. Според мен картината – тя е цялата в зелени гирлянди, с портретите на Кирил и Методий – много сюрреалистично трябва да действува като колорит, като присъствие и като контрапункт на конака. Диската всичкото другото е дървото с тази кафява тоналност.

И аз съм повече за решението да не влиза именно такъв елемент. Разбира се това е въпрос на досъмисляне.

МИРЧО ЦОКОВ: Декорът е много добре решен, много функционарен, добре се изграждат една картина след друга. Ние ще се справим с този декор. Но монтажът е много труден. Освен това, което видяхме тук, има много други елементи, които трябва да

бъдат предварително скочвани на странични сцени и затова може би в перисда на репетициите времето за подготовка да бъде удължено – може би трябва да почваме от 7 часа, иначе няма да можем в нормалното време за репетиции да го монтираме.

Другият проблем, който за мене съществува – той е мой, разбира се – е проблемът за складиране на всички тези елементи по сцената, тъй като има много обемни елементи, които трябва да бъдат и устойчиви, понеже ще имат големи товари. Т.е. тяхната изработка изисква малко по-други условия и по-други граници и по-специално укрепване.

На добър час! Аз смятам, че от страна на техническия театър ще се положат всички усилия, щото тази постановка да бъде достойна защита на честта на народния театър "Иван Вазов" по случай 29-та годишнина.

Майор Васил ДРАЖЕВ: По линия на противопожарната безопасност аз имам молба /ние сме си пак приятели с другаря професор/ желязната завеса непременно да има някакъв прорез и при случай на авария – бедствие някакво, пожар – да може да падне и да остане тогава отпред, а на сцената да може да се прегради.

На добър час!

КИРИЛ НЕДЕЛЧЕВ: Преди титулната страница беше написано от автора на драматизацията откъде се е ползвал. Това му прави чест – че е написал всичко, което е правен с досега и може би след него ще бъде написано и неговото име. Аз разбирам, че той се е захващал с една много сериозна задача, която му е отдавна мечта. Познавам авторите на спектакъла и не изненадва по-нататък и решението.

Първо – в драматизацията има много филипсовски неща, които познаваме като негов маниер, като негов обичай, като негов стил – виждаме това в изграждането на декора от нашия

колега Стефан Савов. Тук няма стилизация, както някои казаха, тук има едно натурно изграждане на спектакъла, който добре е комбиниран с техниката на нашата сцена – изграждане от един специалист, който добре е усвоил нещата и добре ги предлага.
/Аз не разделяме работата на режисьора от художника, защото знам маниера на режисьора, знам как той умеет да работи с художника/.

Може би друго нещо ми прави впечатление, което малко ми е странно – че режисьорът толкова надълбоко влиза в сцената /което за пръв път ми прави впечатление/, че отива на четвърта и пета кола, когато винаги иска да играе много напред. Може би Стефан Савов има по-добри качества да убеждава режисьора да го заведе в дъното на сцената, но това ми се струва, че не е недостатък – това е качество, което изисква една драматургия, която е много сложна – много сложна, затова защото ние започваме да се учиме с колите от първое движение. И др. Филипов се е зает с една задача, която е за пред милиони зрители. Ако той не успее да покрие половината от впечатлението на хората от "Под иглите", струва ми се, че не бива да започва. Но аз имам чувството, че той е разбрал какъв спектакъл трябва да предложи на тези зрители и да изгради външението, впечатлението, драмата на един народ, един голям събитие в нашата история.

Обяснявайки Стефан Савов декоративното решение, струва ми се, като познавам маниера на режисьора, че тук ще се изгради наистина един голям, багат по външение спектакъл, защото той в себе си носи ядрото на едно голямо решение и голямо външение.

Имам и няколко съображения:

Първо, при изнасянето на декора пред желаяща завеса имам чувството, че при тия, как да кажа, "академични" отноше-

ния на нашите работници няма да състane следа ни от злато, нито от гипсови рамки.

Също така, пак в съображенията ми за този ремонт, който се направи в театъра, и тази техническа сбъда, която се нанесе на нашата сцена, при тази механика, имам чувство, че ще изпаднем в много неделикатни обстоятелства, защото ние не сме стлагали преди ремонта нито едно представление по технически причини – да започнем и да отлагаме. Аз неведнаж в техническия дирекционен съвет съм казвал, че спасенията са големи и че ние вървим към никаква катастрофа на сцената. Ние трябва предварително да се съобразяваме с тези неща, защото тази "съвалка", която тук непрекъснато върви, трябва да има, както обясни др. Филипов, една друга динамика, едно друго намесване, един синхрон на музика, на сцени, който ще ни позволи да виждаме промените в тези сцени. Всичко това трябва да стане много точно, много синхронно. И трябва да се помисли много сериозно за хората, които обслужват тази сцена. Много случаи хората влязоха в театъра. Не знам дали тук е мястото да говоря за това, но имам чувство, че малко са хората, които сътанаха със старите си представи за сня климат, който има в театъра. Сега има навлезли други елементи, млади хора, които никой не ги обучава и вместо ние да ги обучим, обратно, те нас ни обучиха в едно друго отношение към сцената.

Към декора нямам никакви забележки освен това, че на авансцената малко ми е повече това, което е сложено. Добре стоя към задния план, обединява го, но при тази "академична" работа на нашите сценични работници страхувам се дали даже драматургата ще състane следа.

Тази комбинация на двете неща – На Здия дол и въркваш

нето му в останалата част – ми се струва добре решена, добре намерена, хитра...

За костюмите какво да ви кажа... Това е един човек, който е много грамотен, знае си работата много добре. Не се съмнявам, че те ще бъдат не баш такива, каквито са на картиката, ще бъдат посживени...

За дрехите на децата аз също имах спасения. Но предварително с Венера говорихме. Ще се намери най-доброто решение.

Единственото ми спасение е за чорбаджи Марко. Малко ми се вика по-друг човек, не е чорбаджи Марко, по-изискан е. Чорбаджи Марко е нещо по средата и на изискан човек, и на селски, човек, и на гражданина. Но и това ще го намерят.

Аз вярвам в хората, които правят спектакъла.

На добър час!

ПРЕДС.ЧАВДАР ДОРЕВ: Други изказвания? – Няма.

На края да дадем думата на другаря проф.Филипов.

ФИЛИП ФИЛИПОВ:

Бележките, които бяха направени, са много интересни и справедливи. Без изключение аз приемам всички бележки. Благодаря ви от името на съавторския колектив.

Искам да ви кажа, че към спектакъла ще има отпреде една завеса със знамето, за което се говори вчера и което Рада държи. Това ще бъде този лев на зеленото знаме – Стефан Савов има задължението да направи тази завеса.

За манипуляцията и ще се отнася до монтажа на нещата сте абсолютно прави. Не са прави снези, които смятат, че това е лесно. Всичли не е тук в момента, за да му кажа, че никак не е прав – това е много сложно. Но съображенията, които се изказаха, ме задължават от другата седмица да почна с маркиран декор

да репетирам, за да могат хората да се наловчат.

Абсолютно справедливи са бележките. Много голями спасности има в това отношение – толкова голями, че ако днеска бях почнал с тази драматизация, аз щях да се откажа. Този, който познава механиката на сцената и знае хората, които манипулират с нея, не може да не се съгласи с мене. Изцяло приемам бележките.

Стана дума за децата. Венера – пастелни, пастелни, но то е друга спера, то е виенска сцена. Трябва да влезе в този ключ – ей в този ключ.

Също за чорбаджи Маркос са справедливи бележките за костюма. Ще гледаме да дойзкусурим недата. Ние се отказахме от постурите, но стидихме в другата крайност.

За желязната завеса сме взели мерки – то също тук е маркирано.

Взели сме със себе си грижи и внимание за тези декори, имали сме го предвид. И ние предлагаме нещо, което е уникално – нула номер. И за всичко, което допълнително ще се изнася тук / а във всички плеци се изнасят тези неща при всяка постановка, да речем в "В Арко Ирис" също бяхме изнесли тези неща/ ще вземем мерки с тампони и т.н. – ще осигурим абсолютна гаранция.

СТЕФАН САВОВ: С дунапрен.

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Тампони са дунапрен. За това са вземати мерки.

Не ми е мечта да поставям "Под игото", но така се случи. Аз винаги съм бягал от Базов, защото съм се страхувал от този голям скенер, но веднаж запомнил се, трябва да го доведем до край.

Искам да благодаря от името на съавторския колектив на "Под игото" на всички другари. Всички бележки без изключение бяха справедливи и ще се вземат под внимание. И тези, които

искат да проявят интерес и отношение до излизането ни на сцена, могат да проследят при Венера долу скиците, които ще бъдат поправени, и по отношение на декора - също.

Искам да кажа на Кирчо, че любимият ми начин на изнасяне напредъда се играе на авансцена и на първа кола, втора кола ще бъде само като фон, в трета ще има преходи на хора и някоя отделна реплика. Модерният театър не търпи трета и четвърта кола, особено пета. На "Зли дол" втората сцена "Боят" ще има леко увеличаване на

Благодаря ви.

ЗАКЛЮЧЕНИЕ

ПРЕДС. ЧАВДАР ДОБРЕВ:

Само няколко думи на края:

Смятам, че ние като Художествен съвет приемаме декоративното оформление и костюмите като изпълнени с високо качество като талантливо защитени идеи на драматургията, на драматизацияцията.

Направените бележки бяха много справедливи. Особено създателите на постановката носят лична отговорност за тревсгата на Кирил Неделчев за ...

ФИЛИП ФИЛИПОВ: ...вънка.

ПРЕДС. ЧАВДАР ДОБРЕВ: ...да, вънка, там на авансцената да не станат някои неща. Това вече е лична отговорност и тук вече техническото ръководство трябва да обезпечи от своя страна да не станат никакви поразии.

Искам само като една идея за това, когато вие споменате - за елементи или части или цели костюми да се използват, това, когато е възможно ...

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Да, да, разбира се.

ПРЕДС.ЧАВДАР ДОБРЕВ: Това просто го казвам - като възможност.

Следва да благодарим на Савов, на Наследниксва, на Екатерина Енева и да им пожелаем "На добър час", защото ни чака една огромна задача - това е не само за нашия театър, но това е една огромна задача, която стоя въобще пред българския театър

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Аз мога да кажа, че това е само премиерата.

ПРЕДС.ЧАВДАР ДОБРЕВ: Да. Защото трябва да се направи на един високо равнище "Под игото".

Благодаря ви за вниманието и участието.

Закривам заседанието.

/ 14 ч. 10 м./

Бюро за стенографиране, "Леге" б
тел. 88-11-94

Стенограф: 
V. Миновски

